

Z. M. heeft gratie van de doodstraf verleend aan **J. H. N. Bismhoff**, die door het Provinciaal Gerechtshof in Noordholland, ter zake van moedwillige brand-

steking, tot die straf was veroordeeld, zijnde die thans veranderd in vijftien jaren tuchthuistrasf.

Staten-Generaal.

TWEDE KAMER. — *Zitting van woensdag 13 april.*
In deze zitting (waarbij al de Ministers tegenwoordig zijn) is ontvangen eene missive van den heer *Boreel van Hogelanden*, die daarbij kennis geeft, dat hij, ten gevolge van zijne bijzondere omstandigheden, in de noodzakelijkheid is zijn ontslag te nemen als lid der Kamer. Hij betuigt zijne erkentelijkheid voor de veelvuldige blijken van vertrouwen en welwillendheid, die hij gedurende tien jaren heeft mogen ontvangen, en zal ze steeds op prijs weten te stellen. — Van dit genomen ontslag zal kennis worden gegeven aan den Minister van Binnenlandsche Zaken.

Nog zijn ontvangen: missives van de heeren *de Man, Engelen, Limpens* en *Westerhoff*, die, wegens verschillende omstandigheden, verhinderd worden, voor het oogenblik aan de werkzaamheden der Kamer deel te nemen. Zijn ingekomen drie Koninklijke boodschappen, ten geleide van ontwerpen van wet, als: 1°, tot wijziging van hoofdstuk III der Staatsbegroting voor 1852; 2°, tot het verleen van tien naturalisaties, en 3°, tot regeling van de samenstelling der regierlijke magt en het beleid der justitie in de Nederlanden. — Verzekering aan de afdeelingen.

Zijn ontvangen twee missives, als: 1°, eene van den Minister van Binnenlandsche Zaken, houdende overlegging van de afgesloten rekening van behoeften in de kolonien der Maatschappij van Weldadigheid over 1851. — Verzekering aan eene commissie, zamengesteld uit de heeren *van der Veen, Sloet tot Oldhuis, Groen van Prinsterer, Rochussen* en *van Eck*.

2°, eene missive van den Minister van Buitenlandsche Zaken, houdende mededeeling van opgaven wegens verkochte domeinen enz. — In handen eener commissie, bestaande uit de heeren *Verwey, van Walchren, Anemaet, Beens* en *de Lom de Berg*.

Is ingekomen een groot aantal adressen, waaronder 85 houdende bezwaren tegen de armenwet. — Verzekering aan de commissie *ad hoc*.

De heer *van Doorn* heeft daarop verlot gevraagd en bekomen tot het rigten van vragen aan de Regering nopens de regeling van het Roomsche-Katholieke kerkgenootschap in Nederland. De heer *van Doorn* heeft die vragen onmiddellijk gedaan en dit heeft aanleiding gegeven tot eene langdurige discussie, waaraan de heeren *van Hall, Gevers van Bodegeest, Groen van Prinsterer* en *Metman*, zoo mede de Ministers van de Roomsche-Katholieke Eeredienst, Buitenlandsche Zaken en Hervormde Eeredienst bij herhaling hebben deelgenomen.

In korte woorden komen de mededeelingen en inlichtingen der Regering neder op de feiten, zoo als die dezer dagen in de meeste binnenlandsche dagbladen zijn opgenomen. De Regering is uitgegaan van het grondwettig standpunt, dat elk kerkgenootschap zijne inwendige aangelegenheden vrijelijk mag regelen, behoudens hare zorg voor de nakoming der wetten van den Staat. Zij heeft zich overigens bereid verklaard al de te dezer zake gewisselde stukken ter griffie neder te leggen ter inzage van de leden. Uit die stukken blijkt evenwel niets anders dan hetgeen bekend en heden nader ontwikkeld is.

De heeren *van Hall* en *Groen* hebben echter hun oordeel opgeschort tot na de inzage der stukken. — Op de vraag van den heer *van Hall*, of de bisschoppen door den Paus benoemd zijn, is een bevestigend antwoord gegeven. — De heer *Gevers* heeft meer bepaald afgekeurd, zowel dat door de Regering ten deze niets werd gedaan als ook dat de onverschillige regeling niet is voorkomen, althans dat niet het *status quo* van het concordaat van 1827 voorloopig gehandhaafd is gebleven.

De heer *Metman* heeft meer bepaald aangedrongen op de volledige vrijheid van het Hervormd kerkgenootschap, en bijzonder op de intrekking der elf reserves, die bij de goedkeuring van het reglement voor dat kerkgenootschap zijn gemaakt.

Niemand meer het woord vragende worden de beraadslagingen gesloten; — waarna de vergadering wordt gescheiden.

— De heden ingekomen tien naturalisatie-ontwerpen strekken tot het verleenen der hoedanigheid van Nederlander aan *F. L. G. Salbach*, te Utrecht; *C. F. S. Pape*, te Aalten; *H. Schlegel*, te Leyden; *J. A. H. Striethorst*, te Amsterdam; *J. F. J. Pissor*, te Bennekom; *H. J. Cramer*, te Soerabaja; *G. F. L. Giescken*, te Roermond; *C. H. Grohé*, te Rotterdam; *J. H. Peters*, te Kampen; en *H. J. J. Hardmann*, te Venlo.

ROTTERDAM den 13 april.

De aangekondigde dertiende jaarlijkse vergadering van het alhier gevestigde Engelsche vrouwen-hulpzending-genootschap had heden in het openbaar plaats in het kerkgebouw der Engelsche Presbyteriaansche gemeente.

Nadat de wel eerw. heer *Davies* als voorzitter de vergadering met een kort woord geopend had, werd het verslag der werkzaamheden gelezen, dat van den voortdurenden bloei des genootschaps getuigde en waaruit bleek dat ook weder in het nu geëindigde jaar belangrijke subsidien waren verstrekt aan het Nederlandsche en aan het Londensche Zending-Genootschap; dat in het onderhouden van een inlandschen prediker in Oostindië was voorzien, terwijl ook door geldelijken onderstand de belangen der Indische weezen waren behartigd. Met de meeste belangstelling vernam men verder uit de mededeelingen de gunstige verandering die op Madagascar plaats heeft, welke vroeger zoo bloeiende zending door de onmenselijke wreedheid der Koningin en van haren eersten Minister moest opgeheven worden, doch die thans door den dood des laatsten en de christelijke gezindheid van den jongen Vorst, die nu het bestuur aanvaard heeft, eerlang weder staat hervat te worden.

Vervolgens werden door de weleerw. heeren *Francken, Theising, Barger* en *Brine*, predikanten te Rotterdam, Delfshaven en 's Hage, belangrijke toespraken gehouden ter opwekking van den geest voor de Evangelische zendingen onder de Heidenen, waarna de vergadering, gelijk die met gezang en gebed was geopend, op gelijke wijze plegtig werd besloten.

— Het aantal teekenaars te Amsterdam op de adressen aan Z. M. den Koning, wegens de vestiging der bisschoppelijke hiërarchie in Nederland, is in het geheel tot ruim 51,000 geklommen. — Een adres van gelijke strekking, gisteren van Oud-Beijerland aan Z. M. opgezonden, was met 813 handteekeningen voorzien, waaronder een aantal van Israëlieten. — Nopens eenige andere adressen verneemt

men nog, hoe dat te Delft door 2231 en dat te Gouda door 1100 personen is ongeteekend.

Ter zake der aangekondigde vestiging eener bisschoppelijke hiërarchie in Nederland, is ook uit Vlaardingen een adres der Protestantische ingezetenen, voorzien van ruim 850 onderteekeningen, aan Z. M. den Koning opgezonden.

— Het bericht van de *T. en Amstelbode*, als zou Z. M. aan de onderteekenaars van het adres uit Utrecht, ter zake van de vestiging der R. K. bisschoppelijke hiërarchie, hier te Lande, geantwoord hebben dat de Grondwet de vrije uitoefening van elke godsdienstige gezindheid aan zijne onderdanen waarborgt, dat Z. M. die Grondwet plegtig bezworen heeft, en niet bij magte is daarop inbreuk te maken, wordt door de *Nederlander* geheel leugenachtig genoemd.

— Betreffende de benoeming der Bisschoppen wordt nader medegedeeld, dat mons. *van Hoydonck*, bisschop van Adras in *partibus infid.*, tot bisschop van Breda en mons. *Paredis*, bisschop van Chersonesus in *partibus infid.*, tot bisschop van Roermond benoemd is, en dat beide, gelijk tot dus ver, in die steden blijven-resideren.

— Maandag middag omstreeks 3 ure is Z. M. de Koning, benevens Z. K. H. prins *Hendrik* der Nederlanden en gevolg, te Amsterdam aangekomen. Z. M. en Hoogstdezelfs Broeder verschenen spoedig op het balkon van het paleis aldaar en beantwoordden van daar de hen met gejuich begroetende talrijke menigte, die op het Damplein vergaderd was. Bij de aankomst der Hooge Reizigers liet zich de muziek van het 8ste regiment infanterie hooren. Onder het gevolg van Z. M. bevindt zich de generaal *Omphal*, ter vervanging van den generaal *Klerck*, die door ongesteldheid verhinderd werd de reis mede te maken. Des middags was er diner ten Hove. Gisteren voormiddag verleende Z. M. audientie aan militaire personen en civiele autoriteiten, die geruimen tijd duurde en talrijk bezocht werd. Des namiddags voerde de muziek der schutterij op den Dam eenige muziekstukken uit, hetwelk eene vrij aanzienlijke menigte aldaar had doen vergaderen. Des middags was er groot diner ten Hove, hetwelk door onderscheiden hooge burgerlijke en militaire autoriteiten werd bijgewoond. De muziek der schutterij liet zich gedurende het diner hooren. Heden avond woont Z. M. de voorstelling in den schouwburg bij.

— Maandag h. hield de heer *mr. H. J. Koenen*, voorzittend curator der doorluchtige school te Amsterdam, in de groote gehoorzaal dier inrigting, eene lijkrede op wijlen den oud-hoogleraar *mr. D. J. van Lennep*, den 10 februarij 11. overleden. In het eerste deel dezer rede schetste de redenaar 's mans leven af, en ging daarna over hem in zijne verschillende betrekkingen, vooral als den laatsten der nieuwere Latijnsche dichters, en gelukkig en ijverig beoefenaar der Nederlandsche letterkunde te beschouwen. Een talrijk auditorium, waaronder eenige leden van het gemeentebestuur, de curatoren, hoogleeraren, studenten enz., woonde deze plegtigheid bij.

— De kunstwereld heeft op nieuw een verlies te betreuren, door het overlijden van den heer *A. Oltmans*, verdienstelijk kunstschilder en secretaris der maatschappij *Arti et Amicitiae* te Amsterdam.

— Naar men verneemt, heeft de Koninklijke commissie voor het nationaal tooneel van wege Z. M. eene missive ontvangen, dd. 6 dezer, waaruit blijkt, dat aan gemelde commissie voor het eerstvolgend tooneeljaar zal worden toegelegd eene som van f 20,000 tot ondersteuning van het nationaal tooneel in de residentie en te Amsterdam, met magtiging om die som zoodanig te regelen als de commissie naar regt en billijkheid zal vermeenen te behoeven; dat de Hollandsche schouwburg-directie in genoemde steden, welke eene subsidie wenschen te genieten, zich daartoe aan de voormelde commissie zullen moeten wenden, en in dat geval, voor zoo veel repertoire en opvoering betreft, zich aan de daaromtrent door haar te geven voorschriften moeten onderwerpen; dat aan den schrijver van zoodanig oorspronkelijk tooneelwerk, als gebleken zal zijn het best aan de vereischten te hebben voldaan, door de commissie, namens en voor rekening des Konings, de groote gouden medaille zal worden uitgereikt; en dat aan de meergenoemde commissie wordt opgedragen, om na afloop van het tooneeljaar een beknopt verslag van hare verrichtingen en van den stand van zaken in te zenden.

— De wedrennen en harddraverijen, uitgeschreven door de societeit tot aanmoediging der verbetering van het paardenras in Nederland, zullen worden gehouden op zaterdag 16 juli e. k. in het Haarlemmerhout, en op 23 juli e. k. op de renbaan nabij 's Gravenhage. Onderscheiden aanzienlijke prijzen en premien zijn door gemelde societeit uitgelooft, benevens een prijs van f 1200 voor alle inlandsche paarden van allen ouderdom, door Z. K. H. prins *Frederik* der Nederlanden, en voorts diverse ereprijzen door leden der voornoemde societeit. — De wedrennen en harddraverijen der Larener-hoogte-societeit zullen dit jaar op zaterdag den 9 juli gehouden worden; ook daarvoor zijn onderscheiden prijzen door de societeit en door Z. K. H. prins *Hendrik* uitgelooft.

— Gisteren is Zr. Ms. schoener *ATALANTE*, luit. *Kroef*, van Hellevoetsluis in het Nieuwe Diep aangekomen.

— Ter vervulling der vacature, ontstaan door het overlijden van ds. *J. van der Ven* Pz., heeft de kerkeraad der Hervormde gemeente te Monnikendam, in hare vergadering van den 11 dezer, bevestigd het onderstaande twaalfstal van predikanten (alphabetisch gesteld): dd. *G. Barger*, te Delfshaven; *C. Clant*, te Loosduinen; *G. H. Fabius*, te Broek in Waterland; *J. W. Felix*, te Opheusden; *A. J. Molenaar*, te Scheveningen; *J. B. Nijhoff*, te Vaassen; *N. Osti*, te Putten; *L. J. van Rhijn*, te Nieuw Loosdrecht; *G. L. Talma*, te Vreeland; *J. C. Verhoeff*, te Sluis; *I. C. de Vijver*, te Katwijk aan Zee, en *M. Werdley*, te Ransdorp c. a.

— Den 4 dezer overleed te Zwolle de heer *J. W. Conrad*, ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw, hoofd-ingenieur der eerste klasse van den waterstaat.

— Den 29 dezer zal van Harderwijk vertrekken een detachement, sterk 120 onderofficieren en manschappen, om op den gosten daaraanvolgende over te gaan aan boord van het schip *Amboina*, gezagvoerder *H. Poort*, op stroom te Rotterdam, bestemd naar Oostindië, onder bevel van den 1sten luitenant der infanterie *J. van Pabst*, van verlof naar Java terugkeerende, onder medegeleide van den 2den luitenant *H. F. van Heumen*, van de infanterie, den 3den luitenant der artillerie *J. O. Gobius*, den officier van gezondheid 3de klasse *L. J. de Rovik* en de apothekers *J. J. Althear* en *P. G. Weijers*.

— Men meldt den 11 dezer uit 's Hertogenbosch, dat het water nogmaals de communicatie van die stad met de Langstraat gestremd heeft. De weg naar Vlijmen was onder geloopt, zelfs hoorde men van doorbraken spreken.

— De waterhoogte te Arnhem was den 11 dezer 4 el 3 palm 5 duim.

— Plaatsgebrek belette ons tot heden de mededeeling van het volgend programma voor den wedstrijd der Koninklijke Nederlandsche Yachtclub op de rivier de Maas voor de stad Rotterdam op woensdag den 20 juli 1853, in zee en op de reede van Hellevoetsluis op donderdag den 21 juli 1853.

Ten acht ure zullen de standaarden op het verenigingsgebouw der Koninklijke Nederlandsche Yachtclub worden geheeschen en dit gebouw voor heeren leden met hun gezelschap geopend zijn. Ten negen ure zal de wedstrijd een aanvang nemen.

Roeivaartuijen.

N.º 1. Vier riems gieken, geroeid door heeren liefhebbers, mits leden zijnde van eene Nederlandsche zeil- of roeivereniging, wier statuten door Z. M. den Koning zijn goedgekeurd, voor den prijs van Z. K. H. prins *Hendrik* der Nederlanden, president en oprichter der Koninklijke Nederlandsche Yachtclub: een voorwerp in zilver, voor de eerste aankomende; het bedrag der inleggenden, als premie, voor de tweede aankomende. Inleg f 10 per vaartuij, volgens de bijzondere voor dezen prijs bepaalde voorwaarden.

N.º 2. Vier riems gieken, behoorlijk geschikt om in open zee gebruikt te kunnen worden, voor den prijs van Z. K. H. prins *Frederik* der Nederlanden: een prijs van f 200, voor de eerste aankomende; het bedrag der inleggenden, als premie, voor de tweede aankomende. Inleg f 5 per vaartuij, volgens het reglement voor de wedstrijden der Koninklijke Nederlandsche Yachtclub, met uitzondering dat de stuurlieden geen Nederlanders behoeven te zijn, en met de verplichting om deel te nemen aan den wedstrijd op de reede van Hellevoetsluis, bedoeld bij n.º 12 van dit programma. Deze prijs en premie zullen alleen dan worden uitgereikt, wanneer de winnaars met dezelfde vaartuigen bij laatstgemelden wedstrijd zullen hebben medegedongen.

N.º 3. Vier riems roeivaartuigen, zoo als gieken, wherry's en andere soortgelijke vaartuigen, voor de prijzen der stad Rotterdam: een voorwerp in zilver, voor de eerste aankomende; een voorwerp in zilver of ander metaal, voor de tweede aankomende. Inleg 40 cents per Ned. el lengte der vaartuigen, volgens het reglement voor de wedstrijden der Koninkl. Nederl. Yachtclub.

NB. Zoogenaamde outriggers zullen naar deze prijzen niet mogen mededingen, opgesteld voor alle natien.

N.º 4. Zes riems jollen of sloepen, geroeid door kweekelingen van de roeicorpsen der Koninkl. Nederl. Yachtclub, voor den prijs van Z. K. H. prins *Hendrik* der Nederlanden, en premie van den Vice-President: een stel kleedingstukken, voor iederen kweekeling in de eerste aankomende sloep, als prijs; de waarde van f 18 in kleedingstukken, voor de gezamenlijke kweekelingen in de tweede aankomende sloep, als premie; afstand circa 1/4 geographische mijl of circa 1852 Nederlandsche ellen.

N.º 5. Scherpe Roeivaartuigen, geroeid door één man; uitgeschreven voor heeren liefhebbers. Voor de prijzen: a, van de roeielub *Eendragt*, te Rotterdam: een voorwerp van luxe, voor de eerste, en b, van de Koninkl. Nederl. Yachtclub: een voorwerp in brons, voor de tweede aankomende, met de bepaling dat de prijzen het eigendom zullen moeten zijn van de roeiers. Inleg 40 cents per Ned. el lengte der vaartuigen; afstand 1/2 lengte der baan, of circa 3704 Ned. ellen, volgens het reglement voor de wedstrijden der Koninkl. Ned. Yachtclub; opgesteld voor alle natien.

N.º 6. Zes riems gieken, voor de prijzen der K. N. Yachtclub: een prijs van f 200 voor de eerste en een voorwerp in brons voor de tweede aankomende. Inleg 40 cents per Ned. el lengte der vaartuigen, volgens het reglement voor de wedstrijden der K. N. Y.; opgesteld voor alle natien.

N.º 7. Vier riems gieken, die hebben medegedongen naar den prijs, uitgelooft door Z. K. H. prins *Hendrik* der Nederlanden, voorkomende onder n.º 1 van dit programma, geroeid door ma'rozen, voor de prijzen der K. N. Yachtclub: f 100 voor de eerste en f 25 voor de tweede aankomende. Inleg 40 cents per Ned. el lengte der vaartuigen, volgens het reglement voor de wedstrijden der K. N. Y.

N.º 8. Zes riems jollen of sloepen, geroeid door kweekelingen van de roeicorpsen der K. N. Yachtclub, voor den prijs van Z. K. H. prins *Hendrik* der Nederlanden, en premie van den Vice-President: een stel kleedingstukken, voor iederen kweekeling in de eerste aankomende sloep, als prijs; de waarde van f 18 in kleedingstukken, voor de gezamenlijke kweekelingen in de tweede aankomende sloep, als premie; afstand circa 1/4 geographische mijl of circa 1852 Ned. ellen.

N.º 9 en 10. Alle soorten van platbodden roeivaartuigen, geroeid worden door één of twee man; ieder man moet van twee riemen voorzien zijn. N.º 9. Lightere soort, naar het oordeel der commissie, voor de prijzen der K. N. Yachtclub: f 40 voor de eerste, f 30 voor de tweede, f 20 voor de derde en f 10 voor de vierde aankomende. N.º 10. Zwaardere soort, naar het oordeel der commissie, voor de prijzen der K. N. Yachtclub: f 40 voor de eerste en f 30 voor de tweede. Afstand 1/2 lengte der baan of circa 3704 Ned. ellen, volgens het reglement voor de wedstrijden der K. N. Yachtclub.

N.º 11. Vijf riems walvischloepen, voor den prijs der K. N. Y.; een voorwerp in zilver, voor de eerste aankomende; het bedrag der inleggenden, als premie, voor de tweede aankomende. Inleg f 5 per vaartuij, volgens het reglement voor de wedstrijden der K. N. Y., en met de verplichting om deel te nemen aan den wedstrijd op de reede van Hellevoetsluis, bedoeld bij n.º 13 van dit programma; deze prijs en premie zullen alleen dan worden uitgereikt, wanneer de winnaars met dezelfde vaartuigen bij laatstgemelden wedstrijd zullen hebben medegedongen; opgesteld voor alle natien.

N.º 12. Vier riems gieken, behoorlijk geschikt om in open zee gebruikt te kunnen worden, die hebben medegedongen naar den prijs van Z. K. H. prins *Frederik* der Nederlanden, voorkomende onder n.º 2 van dit programma, voor den prijs van wijlen Z. K. H. prins *Alexander* der Nederlanden: een prijs van f 300, voor de eerste aankomende; het bedrag der inleggenden, als premie, voor de tweede aankomende. Inleg f 15 per vaartuij. Deze wedstrijd zal gehouden worden op de reede van Hellevoetsluis, op donderdag den 21 juli 1853, of op eenen anderen door den Raad te bepalen dag, volgens het reglement voor de wedstrijden der K. N. Yachtclub.

N.º 13. Vijf riems walvischloepen, die hebben medegedongen naar den prijs der Kon. Ned. Yachtclub, voorkomende onder n.º 11 van dit programma, voor den prijs van Z. K. H. prins *Frederik* der Nederlanden, een prijs van f 200, voor de eerste aankomende; het bedrag der inleggenden, als premie, voor de tweede aankomende. Inleg f 15 per vaartuij. Deze wedstrijd zal gehouden worden op de reede van Hellevoetsluis, op donderdag den 21 juli 1853, of op eenen anderen door den Raad te bepalen dag, volgens het reglement voor de wedstrijden der K. N. Yachtclub; opgesteld voor alle natien.

Zeilvaartuigen.

N.º 14. Kotters, schoeners en andere scherpe vaartuigen, allen overdekt en geschikt om de open zee te bouwen, niet minder dan vijf ton metende, voor den prijs van Z. M. *Willelm III*, beschermheer der Kon. Ned. Yachtclub: een prijs van f 600, voor de eerste aankomende; het bedrag der inleggenden, als premie, voor de tweede aankomende. Inleg f 20 per vaartuij. Deze wedstrijd zal gehouden worden in de open zee, op donderdag den 21 juli 1853, of op eenen anderen door den Raad te bepalen dag. De af te leggen afstand zal later worden bekend gemaakt, op de bijzondere voor dezen prijs bepaalde voorwaarden.

N.º 15. Platbodden zeilvaartuigen, als sloepen, jollen, (pleisier-vaartuigen), voor den prijs van Z. K. H. prins *Hendrik* der Nederlanden: een voorwerp in zilver, te winnen door het vaartuij, dat in twee wedstrijden der Kon. Ned. Yachtclub de eerste aankomende zal zijn geweest; eerste verzeiling; het bedrag der inleggenden, als premie, voor de tweede aankomende. Inleg f 5 per vaartuij, volgens het reglement voor de wedstrijden der Kon. Ned. Yachtclub.

N.º 16. Sloepbarkassen, voor den prijs der stad Rotterdam: een voorwerp in zilver of ander metaal, voor de eerste aankomende; het bedrag der inleggenden, als premie, voor de tweede aankomende. Inleg f 5 per vaartuij, volgens het reglement voor de wedstrijden der Kon. Ned. Yachtclub.

N.º 17. Platbodden zeilvaartuigen, als kotters, schakkers, markten beurschepen, enz., niet korter over steeven dan 10 Ned. ellen, voor de prijzen der Kon. Ned. Yachtclub: f 170 voor de eerste en f 60 voor de tweede aankomende. Inleg 40 cents per Ned. el lengte der vaartuigen, volgens het reglement voor de wedstrijden der Kon. Ned. Yachtclub.

N.º 18. Platbodden zeilvaartuigen, niet langer over steeven dan 10 Ned. ellen, voor de prijzen der Kon. Ned. Yachtclub: f 120 voor de eerste en f 10 voor de tweede aankomende. Inleg 40 cents per Ned. el lengte der vaartuigen, volgens het reglement voor de wedstrijden der Kon. Ned. Yachtclub.

N.º 19. Hoogaarts, voor de prijzen der Kon. Ned. Yachtclub: een voorwerp in zilver voor de eerste en f 25 voor de tweede aankomende. Inleg 40 cents per Ned. el lengte der vaartuigen, volgens het reglement voor de wedstrijden der Kon. Ned. Yachtclub.

N.º 20. Utdeling van prijzen en premien. Op het hijschen van dit Nummer worden de winnaars van prijzen en premien uitgenodigd zich, zoo spoedig mogelijk, aan het verenigingsgebouw te vergeven.

Omtevreut het voeren der zeilen zijn, voor de hieronder genoemde vaartuigen, de navolgende bepalingen vastgesteld:
Platbodden zeilvaartuigen met bezaan of piektuig, bij den wind vroegzeil, slagfok, kluijver des verkiezende (mits geen jager), vlieger (mits driehoekig); ruifschuots zeilende: daarenboven een jager, dat wil zeggen een driehoekig zeil, waarvan het onder-zeil uitgevoerd kan worden met een gewonen zeilboom, en de kluiver het kluijverval voorkomt.

Platbodden zeilvaartuigen met spriettuig, bij den wind: spriet, slagfok, kluijver des verkiezende (mits geen jager), vlieger (mits driehoekig); ruifschuots zeilende: als bij de vaartuigen met piektuig. Scherpbarkassen. Deze kunnen naar verkiezing getuigd worden. Zij zijn bij het zeilen onderworpen aan de bepalingen door de

...van te stellen, naar mate hun tuig naar inlandsch of uit-
landsch is. Hierbij zal wel degelijk in acht worden genomen
of het tuig, waarmede zij ten westdijf komen, werkelijk voor de
dienst van scheepsmarkten doeltreffend te achten zij. Bovendien
wordt opgegeven gevorderd dat zij tot een bepaald schip behooren,
niet van willekeur tot welk. Zij moeten voorts geëvenredig in grootte
zijn aan het schip waartoe zij behooren, en in staat zijne ankers
te brengen en te ligten.
De vaartuigen, naar voormelde prijzen mededingende, moeten in
Nederlandsch gebouwd en door Nederlanders bemand zijn, voor zoo
verre de mededinging niet is opengesteld voor alle natien of dit
andere bij het programma is vrijgesteld.
Het verkeer naar de boeien van afvaart wordt aangeduid door
een tein. Het tein bestaat in het nummer waaronder de westdijf
in het programma vermeld staat, en hetwelk zal geschieden worden
aan een seinaal, opgericht vóór het vereenigings-gebouw. Het
schip van dat nummer zal telkens worden aangekondigd door een
bongel van een aldaar liggend vaartuig.
De afvaart voor roeivaartuigen (uitgezonderd die voor welke een
mededinging in het programma staat aangewezen) is bepaald op
een geografische mijl of ongeveer 7400 Ned. ellen. Het vertrek-
punt, op de rivier, is vóór het vereenigings-gebouw der Kon. Ned.
Yachtclub. De af te leggen baan bepaalt zich van dat vertrekpunt,
naar de boeien, liggende aan beide uiteinden der baan, en terug
tot aan de lijn der boeien van afvaart.
De afstand voor zeilvaartuigen, op de rivier, is bepaald van de
boeien bevesten de Leuvehaven, tot rond het stoomvaartuig of de
vaartuigen van commissarissen, wier ligging, naar gelang van om-
standigheden, door den Raad zal worden bepaald, en terug tot aan
de lijn der boeien, vóór het vereenigings-gebouw der Kon. Ned.
Yachtclub.
De afreide der volgende der nummers, in het programma opgege-
ven, zal niet kunnen worden in acht genomen, zullen alle
vaartuigen gereed moeten gehouden worden, ten einde deze on-
middellijk naar de boeien van afvaart te kunnen doen vertrekken,
wanneer het tein hierop wordt gegeven.
Voor den wedstrijd op de rivier en op de tein van de Mevoetsluis, zullen
de deelnemende vaartuigen worden kenbaar gemaakt vóór of op den
dag des wedstrijds, op de rivier, op woensdag den 20 juli 1853.
De afreide, volgens art. 5 van het reglement voor de wed-
strijden der Kon. Ned. Yachtclub, geschiedt schriftelijk aan den
secretaris tot 17 juli 1853, of in persoon of door gemachtigden, op
vrijdag den 17 juli 1853, van des morgens 11 tot 1 ure, in het ver-
rekenings-gebouw der vereeniging.
De betaling der inleggelden geschiedt insgelijks op maandag 18 juli
1853, van des morgens 11 tot 1 ure, ter plaatse bovengemeld.
De keuring en meting der vaartuigen voor den wedstrijd geschiedt
op dinsdag 19 juli 1853, door een daartoe benoemde commissie,
welke afspreek verbindend is. De vaartuigen moeten daartoe
gereed liggen des morgens ten 9 ure, in en bij de haven van den
wedstrijd op Katendrecht.
De loting geschiedt in het vereenigings-gebouw, op dinsdag 19 juli
1853, des middags ten 12 ure, te beginnen voor de zeilvaartuigen,
en vervolgens naar orde van dit programma.
Medailles, uitgereikt door Z. M. den Koning,
op de bepaalde voorwaarden.
Gouden medaille, voor den bouwmeester van den, sedert de
oprigting der Kon. Ned. Yachtclub, best gebouwden schoener, kutter
of ander schep vaartuig, alle overdekt en geschikt om de open zee
te bevoelen, in 1853 op den wedstrijd mededingende en niet minder dan
500 metende; met uitzondering van die vaartuigen, welke reeds
eene medaille verdient hebben.
Zilveren medaille, voor den bouwmeester van de, sedert de
oprigting der Kon. Ned. Yachtclub, best gebouwde giek, in 1853
op den wedstrijd mededingende; met uitzondering van die vaartuigen,
welke reeds eene medaille verdient hebben.
Brons medaille, voor den bouwmeester van de, sedert de
oprigting der Kon. Ned. Yachtclub, best gebouwde barkas, in 1853
op den wedstrijd mededingende; met uitzondering van die vaartuigen,
welke reeds eene medaille verdient hebben.
Tot de mededinging naar deze medailles zullen geene vaartuigen
in aanmerking komen, van gewonen bouw of uitrusting, maar alleen
die, die uitsluitend zijn, dat wil zeggen: die, zoo van
constructie, van vorm, van doelmatigheid, van hol, tuigade en
inrigting, of in een of meerdere dezer hoedanigheden bijzonder
uitmuntend, en door de commissarissen tot de keuring geoordeeld
zijn het gewone zoodanig te overtreffen, dat zij werkelijk eene
buitengewone onderscheiding verdienen.
De boven bedoelde vaartuigen moeten gebouwd, getuigd en uit-
gerust zijn door Nederlanders, zonder medewerking van buiten-
landers.
De beschrijving der vaartuigen, welke naar deze medailles mede-
dingen, geschiedt vóór den 15 den vooraf, schriftelijk aan
den secretaris, of in persoon of door gemachtigden, op maandag
18 juli 1853, van des morgens 11 tot 1 ure.
De keuring van de vaartuigen op dinsdag 19 juli 1853, wanneer de
vaartuigen daartoe moeten gereed liggen des morgens ten 8 ure,
in en bij de haven van den wedstrijd op Katendrecht.

ROTTERDAM uitgeklaard *Alida*, C. H. Veen, naar Boston
naar Bristol; *Cygnus*, J. Johnston, naar Glasgow; *Esper*, W.
Askam, en *Geessina*, P. H. Koning, beiden n. Grangemouth; *Jonge*
Gerrit, B. G. Gerritsma, naar Guernsey; *Alida*, T. F. Harding,
naar Dundee; *Parkington*, J. Cross, n. Hull; *Catharina Cornelia*,
W. U. de Jonge, n. Londen; *Elsina*, J. H. Duinjer, en *Annechina*
Boswina, J. R. Knoolhuizen, beiden n. Windau; *Jullana*, J. B. Biel,
n. Koningsbergen; *Christina Christina*, J. H. Tunteler, naar Har-
burg; *Voorkaerts*, R. H. Pijbes, en *Hillichina Catharina*, G. J.
Mood, naar

ALLEVOERTSLUIS den 12 dezer. Gisteren namiddag niets gepasseerd;
de wind W. — Heden morgen is het schip *Abel Tasman*, kapitein
Hedding, binnen door van Brouwershaven alhier in het Kanaal gescept.
En arriveerden *Stad Dordrecht* (st.), J. H. Stuit, van Yarmouth,
en *Catharina Syphens*, G. M. Mentema, v. Nickerie, de wind N. W.
Heden voertsluis den 13 dezer. Gisteren namiddag arriveerde *Rotterdam*,
n. Londen; van Glasgow; de wind N. W. — Heden morgen is het
schip *Hendrik Jan* binnen door van Brouwershaven alhier in het Kanaal
gescept. En arriveerden *Pelican* (st.), E. Byrne, van Liverpool, en
De Douglas (st.), J. Hart, van Newcastle. En stoomden in zee
Boswina, W. Smith, *Earl of Auckland*, W. Wille, en *Giraffe*,
T. Goodburn, alle drie naar Londen, en *Camerton*, H. Cross, naar
Bristol. En zield *Coral*, J. Cracknell, naar Ipswich; de wind N. O.
Uitgeklaard te HELLEVOERTSLUIS *South Carolina*, J. Stewart,
naar New York; *Olivier van Noord*, F. Guyt, n. Havre; *Witte*
De Wijk, T. van Rosen, naar Londen; *Wupper*, W.
Catharina, n. Hull; *Harmonie*, H. de Groot, n. Newcastle, en *Gesina*
naar W. E. Everts, naar Stettin.
Binnen den 12 dezer. Gisteren na posttijd binnengekomen *Ivanhoe*
(st.), G. G. van Leith. Heden in den vroege morgen is de
stoomboot *Witte* vlot gekomen en naar Rotterdam vertrokken; de
wind N. N. W.

RIJDE den 13 dezer. Gisteren na posttijd niets gepasseerd. Heden
voor posttijd stoomden in zee *Prins van Oranje*, D. Visser, naar
Boskerken, en *Rhine*, J. Ryan, naar Londen; de wind O. N. O.

MAASLUS den 12 dezer. Gisteren na en heden voor posttijd is
alhier niets gepasseerd. Kapitein W. Hopkins is wel in zee gekomen;
de wind N. N. W.

TEXEL den 11 dezer. De wind W. N. W. Uit zee *Lord John*
Russell (st.) en *Diana* (st.) van Londen, M. Arnesen en J. Walloe
van Fredrikstad. Vertrokken niets.

TEXEL den 12 dezer. De wind N. W. Binnengekomen *Atalante*,
T. Sturrock, van Patala, laatst v. Queenstown; O. F. Fokkema
van Londen, J. Ford van Ipswich, B. P. Baarsen van Drammen en
de Groet van Christiansand; — gisteren nog N. M. Ore van
Fredrikstad. Vertrokken niets.

TEXEL den 7 dezer. Uit zee gisteren J. Dawson van Liverpool;
heden J. H. Cappen n. Engeland, E. P. Mool en A. C. Schnap naar
Danzig, D. Fokkes n. Stettin, G. J. Scholtens n. Wismar, H. T.
de Jong en T. H. de Jong naar Osterrisoer, en H. F. Klein naar
Christiansand.

TEXEL den 9 dezer. Uit zee gisteren en heden niets; eergisteren nog
G. D. Doornes van Certe. Vertrokken gisteren T. Brouwer naar
Danzig en D. J. Dulf naar Noorwegen.

TEXEL den 11 dezer. De wind Z. Uit zee gisteren niets; heden S.
van de Zwaag van Newcastle, J. de Boer van Osterrisoer en *Stoom-
vaart* (st.) van Hamburg. Vertrokken gisteren niets; heden G. G.
naar Stettin, A. P. Smit naar Fredrikstad en H. B. Frey op
seizoen.

TEXEL den 9 dezer. Voor Antwerpen bestemd zijn alhier ter
reede gekomen Campbell van Farnsbuck en Jenkins van Charleston;
vandaag den 11 dezer. Voor Antwerpen bestemd zijn alhier ter
reede gekomen *Pauline*, Ketelsen, van Buenos Ayres; *Mercurius*,
naar Callao; *Anna Maria*, Zuiderduin, San Juan, de Longa,
naar Callao; *Engelica*, de Monterola, alle drie van Havanna; *Elise*,
naar New York, en *Marie*, Laignouet, van Libourne; —
vandaag den 11 dezer, van Bordeaux.

INGEKOMEN: Te SAN FRANCISCO 24 februari *Fanny*,
naar Cardiff. Te GALATZ 28 maart J. H. Oldenburger
naar Londen. Te BEYRUTH 11 dto P. J.
naar Londen. Te KONSTANTINOPEL 24 D. Guirnovich

van Amsterdam. Te SMYRNA 17 H. O. van Wijk van Messina.
Te CORFU 13 R. H. Schuch van Amsterdam. Te VNETIE
3 dezer. L. J. Jonkhoff en te VALENCIA dien dag J. T. Pik, beiden
van Newcastle. Te HAMBURG 9 R. H. Mulder van Bayonne. Te
HARBURG 8 K. J. Pronk van Rotterdam. Op de ELVE *Emma*;
Divoort, van Rio-Janeiro. Te VAREL 6 O. W. de Vries van
Londen. Te RENSBURG E. K. Hazellhoff van Harlingen. Te
FREDRIKSHAVN 1 E. J. de Jonge van Newcastle naar Randers,
en te KOPENHAGEN 8 J. J. van der Woude van Newcastle.
VERTROKKEN: Van MALTA 30 maart H. A. Hazewinkel naar
Galatz. Van CETTE 5 J. Wekenborg jz. n. Koningsbergen. Van
BORDEAUX 8 M. P. de Jonge naar Amsterdam. Van NANTES
dien dag *Mont Béarn*, Olive, n. Rotterdam. Van HAMBURG 10
Gesina, Post, n. Liverpool; 11 L. R. Leeuwes naar Trieste. Van
HARBURG 7 S. H. Siccama n. Engeland, en van KIEL 9 D. H.
Donema naar Lubek.

UITGEKLAARD: Van BOSTON 25 maart *Eutaw*, Matthews,
naar Rotterdam. Van NEW-YORK 26 dto *Tropicus*, F. Popken,
naar Paramaribo.

Aangaande het schip *Aglad*, kapitein Lahaye, van Nantes naar
Rotterdam, bij ROULOGNE gestrand, is berigt ontvangen dat het
geheel weg zal zijn; het volk is gered, en een gedeelte der lading
beschadigd geboorgen.

ELSENEUR den 9 dezer. Gisteren is alhier ter reede gekomen
Anje, K. J. Klases, van Alazara naar Stettin; moet quarantaine
houden, doch zal de reis voortzetten.

SOND-LIJST: Den 7 dezer *Dina Immechina*, J. J. de Jongh, van
Smyrna enz. naar Stettin. Den 8sten *Higma*, H. S. Klid, v. Schiedam
naar Reval; *Geerdina*, H. W. Smit, en *Harmina*, P. S. Brouwer,
beiden van Dordrecht naar Danzig.

BREMERHAVEN den 9 dezer. Aangekomen heden J. Hinrichsen
van Batavia en Soerabaja, H. A. Wolckamer v. Newcastle, G. J.
Scholten v. Amsterdam, B. J. Slankenberg v. Makkum, A. J. Prins
en Koops van Delfzijl (de vier laatste naar Hamburg); J. W. Klein
en J. J. Panjer v. Hamburg naar Amsterdam, en J. J. Bleeker van
Delfzijl. Uit zee terug J. D. Sandersfeldt, n. Amsterdam bestemd.
Het schip *Margina Margrietha*, kapitein J. H. Hut, van Londen
naar Lubek, is den 10 dezer te CUXHAVEN binnengekomen.

Uittrek uit de Lloyd'slijst van den 11 april:
Te Londen aangekomen 9 dezer *Udonia*, Elits, van Marennes;
11 *Wave*, Cummings, van Medemblik, en *Minima*, van der Zee, van
Wormerveer; — uitgeklaard 9 *Prinjes Sophie*, Matzen, naar Sydney.
Te IPSWICH 8 *Damsel*, Brown, v. Medemblik. Te HARTLEPOOL
dien dag *Koningin der Nederlanden*, Looe, van Rotterdam; — ver-
trokken 9 *Machtilda Cornelia*, Nannen, naar Hong Kong. Te
DUNDEE 7 *Stad Goor*, Bakker, van Zwolle. Te FALMOUTH
Scandinavian, Odemark, van Bahia, en is den 9 dezer naar Antwerpen
verzeild. Te LIVERPOOL 8 *Johanna Petronella*, Visser, van
Belfast (om voor St. Petersburg te laden); — vertrokken 9 *Johanna*
Maria Christina, Nahmens, naar Sydney, *Jupiter*, van der Mey,
naar Melbourne, *Amphitrite*, Grim, n. Geeloen, *Johanna*, Lodewijks,
naar Harlingen, *Highlander*, Bristow, en *Ariel*, Bensley, beiden naar
Rotterdam; — in lading *Janet Shinnan*, Ringe, naar Groningen, en
Elina, Besseling, naar Nerva.

De schepen *Clara Maria*, kapitein Albrecht, van Valparaiso, en
Orient, kapitein Schupp, van Alexandrië (E.), beiden te QUEENS-
TOWN binnen, zijn den 9 dezer op bekomen order naar Amsterdam
gezeild.

Het schip *Fenna*, kapitein de Boer, van Girgenti te FALMOUTH
binnen, is den 9 dezer op bekomen order naar Sunderland gezeild.

Het schip *Maria Sophia*, kapitein M. van Gijzel, van Newcastle
naar Hong Kong, te YARMOUTH (eiland Wight) binnen, heeft den
9 dezer de reis voortgezet.

Het schip *Castilla*, kapitein van Yperen, v. Amsterdam n. Genoa,
was den 10 dezer op de hoogte van PORTSMOUTH.

De schepen *Sara*, kapitein L. Wildschut, van Amsterdam naar
Suriname, en *Garonne*, B. G. Smit, van Amsterdam naar Marseille,
waren den 10 dezer op de hoogte van de SINGELS.

Het schip *Josina Louise*, kapitein J. H. Fekkes, van Amsterdam
naar Suriname, is den 8 dezer DEAL gepasseerd.

Bij LOWESTOFFE: den 30 maart *Stad Haarlem*, C. H. Uil,
van Delfzijl naar Odessa, en den 3 dezer *Zuiderzee*, K. D. de Jong,
van Harlingen naar Havana.

Den 9 dezer was de wind te FALMOUTH N. N. O. — N. N. W.
Te DEAL den 9den O., en den 10den W., later N. Den 8sten hebben
al de in Duins opgehouden schepen hunne reizen voortgezet, waaronder
de Nederlandsche bark *Louis*, kapitein P. A. Hövig, van Londen naar
Cardiff en San Francisco.

CARGA-LIJST.
HENDRIK JAN, P. War, van Java.
5895 b. Koffij, 1944 k. Suiker, 770 bl. Tin, 25 pic. Sapanhout,
25 dto Geelhout, 575 boss. Bindrotting en 9 k. Natarsel, N. H. M.
ABEL TASMAN, J. HENSING, van Panaroekan.
6550 b. Koffij, 1979 kan. Suiker, 780 schuit. Tin en 2731 bossen
Bindrotting, Nederlandsche Handel-Maatschappij.

EARL OF AUCKLAND, W. VIVIER, van Londen.
62 b. Katoen, S. A. le Vio en Co.; 3 b. dito en 7 k. Cigaren, C.
Hermann en Co.; 100 z. Guano, E. Serruys; 102 v. Cement, B.
Gompertz; 50 v. dito, C. L. Roehling en Co.; 5 oksh. Koopman-
schap, C. Cardinaal; 19 z. Piment, Thormann en Co.; 18 cer.
Amandelen, v. Walchoren en v. Binsbergen; 18 k. Indigo, C. L.
Ringrose en Co.; 2 b. Cochenille, Voorduin en Voigt; 4 b. en 2 k.
Koopmanschap, J. B. Crol en Co.; 5 b. dito, J. P. de Cock; 2 bond.
Zink, W. van Houten en Zonen; 1 k. Koopmanschap, W. P.
Knaepen; 6 vaatj. Mostaard, A. Driessen; 1 p. Boeken, A. Baedeker;
1 p. dito, Wed. Krap en van Duym; 17 collis Koopmanschap, J. J.
Zeewoldt; 3 b. Zijde en 9 p. Koopmanschap, Order.

PELIGAN, E. B. van Londen.
348 b. Katoen, S. A. le Vio en Co.; 50 b. dito, 150 z. Koffij,
15 v. Olie, 1 k. Monstere en 12 v. Bichromaat, C. Hermann en Co.;
178 b. Katoen en 4 v. Borax, C. L. Roehling en Co.; 27 b. Katoen
en 11 v. Palmolie, L. Majer en Co.; 1 v. en 3 k. Koopm. Hudig en
Blokhuyzen; 11 vaatj. Gom, M. Retemeyer en Co.; 86 staven Ijzer,
J. van Ommeren Fz. en Co.; 314 st. dito, Ch. Corderel en Zn.; 49 b.
Katoen, J. B. Crol en Co.; 50 b. dito, van Lennep en Co., te Amst.,
21 oksh. Tabak, Heeslenfeld en Ryp, te Amst.; 246 b. Katoen,
20 v. Chemicalien, 214 en 1 ton Zout en 32 z. Koopm., Order.

IVANHOE, G. Cram, van Leith.
5 b. Koopm., S. A. le Vio en Co.; 11 b., 1 v. en 1 k. dito,
C. L. Ringrose en Co.; 1 b. dito, Allan en Co.; 4 b. dito,
J. B. Crol en Co.; 2 b. dito, R. Twiss en Zn.; 1 dto, J. van
Lennep en Zn.; 2 oksh. Witte, G. Gihon; 2 v. en 2 z. Koopm.
Harmonie en *Taylor*; 2 b. en 2 z. Koopm., Order.

REBECCA, A. Bruce, van Glasgow.
153 v. Aluin, M. Retemeyer en Co.; 100 v. Soda-Asch, S. A. le
Vio en Co.; 27 v. Koopmanschap, Molijn en van Wijk; 8 v. dito,
D. H. en W. Pompe, en 25 t. Gietijzer, J. P. Hoffman en Zn.

ONE, J. Farrow, van Sunderland.
67 chaldrons Steenkolen, *Farweg* en *Baelde*; 11 korven en 1 partij
los Aardewerk, Diversen.

ST. PETERSBURG, het Nederl. Schoenerschip *Bertha Victoria*,
kapitein G. H. Strootman. Adres ten kantore van Kuyper, van
Dam en Smeer.

STETTIN, het Nederl. Kofschip *Zwaantje Cornelia*, kapitein J. G.
Bleeker. Adres ten kantore van Kuyper, van Dam en Smeer.

STETTIN, het Nederlandsch Kofschip *Jonge Tamminck*, kapitein
P. J. Bakker. Adres ten kantore van Kuyper, van Dam en Smeer.

Te Vlaardingen:
GIBALTAR en MALTA, het Nederlandsch Hoekerschip *Maria*
Johanna, kapitein G. van der Gaauw. Adres ten kantore van
Kuyper, van Dam en Smeer.

LISSABON, het Nederlandsch Hoekerschip *Verwisseling*, kapitein
T. van Vliet. Adres bij Kuyper, van Dam en Smeer.

BEURS- EN MARKTBERICHTEN.
MADRID den 8 April. Spanje 3 per cents 43; dito 1 per
cents 23½.
Den 9den. Spanje 3 per cents 42½; dito 1 per cents 23½.
PARIS den 11 April. Frankrijk 3 per cents 80. 75 a contant
en 80. 85 tegen ultimo; dito 4½ per cents 103. 75 a contant en 103. 85
tegen ultimo; de Actien van de Bank 2735; Spanje Buitenk. 3 per
cents 48½; dito Binnenk. 3 per cents 43; dito 1 per cents 24½;
Holland 2½ per cents 65½; Rusland 4½ per cents 102. — A contant
sloten de 3 per cents Fransche fondsen 45 en de 4½ per cents 30 cent.
hooger dan saturday.
Den 19den. Frankrijk 3 per cents 80. 45 en dito 4½ per cents 103. 45;
Spanje 1 per cents 23½.
LONDEN den 11 April. De 3 per cents Geconsolideerden 100½,
a contant en voor rekening; de Gereduceerden 99½ a 100; de Actien
van de Bank 225½; Spanje 3 per cents 48 a 49, dito nieuwe Uitgest.
24½ a 25, dito Passie 5½ a 7; dito Cert. Coup. Sp. Comm. 6½;
Portugal 4 per cents 40½; Brazilie nieuwe 4½ per cents 99; Mexico
27½ a 28; Peru Uitgestelde 64 a 65; Turksche leening 3½ premie;
Holland 2½ per cents 66 a 67, en dito 4 per cents Certif. 97 a 98,
zonder Coupon.
Den 19den. De 3 per cents gecons. 100½ a 100½; Spanje 1 per
cents 24 a 24½; dito Certificaten 64 a 64½.
ANTWERPEN den 13 April. België 4½ per cents 98½; Spanje
1 per cents 23½ geld; dito Binnenk. 3 per cents 42½ geld; Metalliek
5 per cents 85 geld.
AMSTERDAM den 13 April. Nederlanden, Vervel. Schuld,
2½ pc., 64½ a 64½, geb. 64½; id., 3 pc., 76½; idem, 4 pc., 95 a 95½,
geb. 95½; Amortis., 3½ pc., 95½; O. L. Leening, 1844, 4 pc., 95.
Belgie, bij *Rothschild*, 2½ pc., 52½. Rusland, bij *Hope en Co.*, 5 pc.,
108½ a 108½; idem 1828-1829, 5 pc., 107½; Inscr. Certif., 6 pc.,
73½; Negot. 1831 en 1833, 5 pc., 97; idem 1840, 4 pc., 92½.
Spanje, Nieuwe, 3 pc., thaus 1 pc., 23½ a 24, geb. 23½; Nieuwe,
3 pc., 47½; Binnenk., 3 pc., 42½ a 42½; Cert. Coup. Sp. Com. 6½
a 6½, geb. 6½; Amortis. Schuld 5½ a 6½. Portugal, te Londen, 5 pc.,
41½ a 41½; idem, 4 pc., 39½. Oostenrijk, Metalliek 1816-1852, 5 pc.,
81½ a 81½; idem 1847, 2½ pc., 41½; idem 1851 en 1852, 2½ pc., 41½
a 41½; idem 1849, 5 pc., 93½ a 93½; idem letter B, 5 pc., 93½ a 93½.
Grieken, te Londen, 5 pc., 7½ a 7½. Philadelphia Bank 5½ a 5½.
Grenada, te Londen, 4 100, 2½ pc., 22½; idem Uitgest., 11½ a 11½.
Mexico, te Londen, Nieuwe, 3 pc., 26½.
ROTTERDAM den 13 April. Nederlanden, Vervel. Schuld,
2½ pc., 64½ l. k., 64½ h. k., 64½ geb. l. k.; idem idem, 4 pc., 95½
l. k., 95½ h. k.; Aand. Nieuwewerk, *Cazaux*, 90. België, bij *Roth-
schild*, 2½ pc., 52½. Spanje, Buitendlandsche, 1 pc., 24; Binnenk.,
a f 6000, 3 pc., 42½ l. k., 43 h. k.; Coupons *Ardois*, Bewijzen 64;
Amortis. 5½. Portugal, te Londen, 4 pc., 39½ l. k., 39½ h. k.
Oostenrijk, Metalliek, 5 pc., 81½ l. k., 81½ h. k.; idem, 2½ pc., 42.
Mexico, 1851, Onbep., 3 pc., 26½; idem Bewijzen f 8½. Griekenland,
Coupons f 12½. Mosquito Akkers 1½ cents l. k., 2 cts. h. k.
ROTTERDAM den 13 April. Londen 2 maanden f 11. 77½,
kort f 11. 85.
AMSTERDAM den 13 April. TARWE en ROGGE tot vorige
prijzen bij geijven verkocht; van Tarwe: 154 @ Kubanka f 265. Van
Rogge: 123 @ Taganrog f 186. — GERST en HAVER zonder
handel. — BOEKVEIT als voren: 118 @ Holsteinsche f 221. —
KOOLZAAD op 9 vaten Olie te leveren: in April eerstk. f 57½;
in Oct. eerstk. f 59½; in Nov. eerstk. f 59½. — LIJNZAAD lager
afgeveerd: 112, 113 @ Petersburg f 295. — RAAPOLIE prijs-
haendelen: op 6 w. f 34½; Vlieg. f 34½; 1 dto eerstk. f 34½; 1 dto
eerstk. f 34½; 1 Oct. eerstk. f 34½; 1 Nov. eerstk. f 34½; 1 Dec.
eerstk. f 34½. — LIJNOLIE: op 6 w. f 30½; Vlieg. f 29½; 1 Mei
eerstk. f 29½. — HENNEPOLIE: op 6 w. f 38; Vlieg. f 37. — RAAP-
KOEKEN, per 1040 st., f 68 a f 70. — LIJNKOEKEN, per 104
st., f 9 a f 12½.
SCHIEDAM den 13 April. Jenever, het Nederl. Vat, zonder fast,
f 18. 75; Amst. prof. id. id., f 20. Zonder de belasting.

OPENBARE VERKOOPINGEN
van **MUSEN**, enz.,
IN HET NOTARISHUIS TE ROTTERDAM.
Woensdag den 13 april.

N.º 1. Het Huis (ingerigt tot Koffijhuis). Bovenwoningen en Erve,
aan de westzijde van de VWestewagenstraat en zuidhoek der Vierwinden-
straat, wijk 5, n.º 593. In trekgeld f 5000, daarboven f 600, verk.
N.º 2. Het Huis, Open Plaats en Erve, aan de oostzijde van de
Lombardstraat, tegenover het Leidseveer, wijk 8, n.º 79. In trek-
geld f 5250. Voor den Afslag uit de hand verkocht.
Het Huis, Pakhuis, Open Plaats en Erve, aan het westeinde van
de Boompjes, wijk 1, n.º 115. In trekgeld f 22,000, daarboven f 2500
verkocht.

Het Huis en Erve, aan het Plein binnen de Delftsepoort, hoek
van het Haagscheveer, wijk 6, n.º 363. In trekgeld f 13,500, verk.
Het Winkelhuis, Bovenwoningen, Kelder, Open Plaatsen, twaalf
Achterhuisjes en Erve, aan de westzijde van den Schiedamschedijk,
wijk 3, n.º 600, 636 tot en met 641. In trekgeld f 8150, daarboven
f 500, verkocht.

N.º 1. Het Pand, bestaande in Pakhuis, Bovenkamers en Erve,
aan de westzijde van den Schiedamschedijk, wijk 3, n.º 143.
N.º 2. Het Pakhuis, Zolders, Bergplaats, Grond en Erve, aan de
noordzijde van de Sleutelsteeg, wijk 3, n.º 138.
N.º 3. Het Huis, Bovenkamers, Open Plaats en Erve, als voren,
wijk 3, n.º 137.
N.º 4. Het Pakhuis, Bovenkamers en Erve, als voren, wijk 3,
n.º 136. Gecombineerd om f 18650 verkocht.
N.º 1. Het Huis, Bovenwoningen en Erve, aan het Achterhoofd,
wijk 11, n.º 516. In trekgeld f 3430.
N.º 2. Het Huis en Erve, in de Zeventhuussteeg, aan de Nieuwehaven,
wijk 11, n.º 148. In trekgeld f 850.
N.º 1. Het Winkelhuis, waarin eene Broodbakkerij enz., en Erve,
aan het Achterhoofd, wijk 11, n.º 526 en 527. In trekgeld f 6875.
N.º 2. Het Huis enz. en Erve, aan de westzijde van de Schieda-
vischsteeg, achter N.º 1, wijk 11, n.º 528. In trekgeld f 1775.
N.º 3. Het Winkelhuis enz. en Erve, aan de westzijde van de
Korte-Baansstraat, wijk 10, n.º 279. In trekgeld f 4000.
N.º 1. Het Huis, Bovenwoningen en Erve, aan de noordzijde van
de Kipstraat, genaamd Achterklooster, wijk 11, n.º 576. In trek-
geld f 2600.
N.º 2. Het Huis, Bovenwoning en Erve, aan de oostzijde van de
Baakstraat, wijk 9, n.º 265. In trekgeld f 1680.

PUBLICATIE.
Seinlichten te voeren door Zeilschepen en Zee-Stoomschepen.
BURGEMEESTER en WETHOUDERS van ROTTERDAM,
gezien de circulaire van den Heet Commissaris des Konings in de
provincie Zuidholland van den 29 Maart 1853 (*Provinciaalblad* n.º 40),
brengen bij deze ter kennis van de belanghebbenden het navolgende
Koninklijk besluit.
Staatsblad n.º 14. **BESLUIT** van den 17 Maart 1853, houdende
nederde bepalingen op het voeren van seinlichten door zeilschepen, en
nopens op de binnenwateren te voeren seinlichten, door de zee-
stoomschepen, tot aanvulling en wijziging van de besluiten van
9 December 1845 (Staatsblad n.º 68), en 29 Januarij 1850 (Staats-
blad n.º 3).
Wij WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDER-
LANDEN, PRINCE VAN ORANJE-NASSAU, GROOTERTOG VAN LUXEM-
BURG, ENZ., ENZ., ENZ.
Gezien het gemeenschappelijk rapport van Onze Minister van
Marine, van den 29 Januarij II., n.º 76, van Binnendlandsche Zaken,
van den 26 Februarij II., n.º 203, (6de afdeling), van Binnendlandsche

HANDELINGEN

DER

STATEN-GENERAAL.

BERAADSLAGINGEN

over de HERSTELLING der BISSCHOPPELIJKE HIERARCHIE IN NEDERLAND,

gehouden in de zitting der Tweede Kamer
van

Woensdag den 13 April 1853.

De heer van Doorn vraagt het woord en wenscht verlost te worden tot het rigten van vragen, meer bijzonder aan de Ministers voor de R. K. Eeredienst en van Buitenlandsche zaken. Na de aanduiding, aan welke Ministers hij de vragen zal rigten, zal hij wel niet behoeven te zeggen dat hij op het oog had de tijdingen, welke men onlangs het eerst uit vreemde en daarna uit binnenlandsche dagbladen heeft vernomen, omtrent de oprigting der bisdommen in Nederland. Die tijdingen hebben de algemeene opmerkzaamheid levendig gaande gemaakt en op het gemoed van velen eenen diepen indruk doen ontstaan, ja, in sommige plaatsen tot handelings- en gevolgtrekkingen aanleiding gegeven in de toekomst zouden kunnen te weeg brengen dat de goede houding en de onderlinge verstandhouding der burgerij ligt in gevaar werd gebragt. Hij weet het, dat het onderwerp dat hij behandelt van zeer teederen aard is. Hij is te zeer overtuigd van de noodzakelijkheid die er bestaat, om, vooral in ons Land, toegevend en verdraagzaam te zijn, vooral wat geloofszaken betreft, dan dat hij niet trachten zou alles te vermijden, wat strekken kan om iemand aanstoot te geven. Hij vleit zich dat zijne bedoeling niet zal worden miskend, zoo hij wijst op hetgeen men rondom zich ziet gebeuren en op hetgeen ieder in zijn kring kan waarnemen. Hoezeer hij daaraan niet meer gewigt hechten wil, dan behoort, zoo meent hij toch aan den anderen kant, dat men hetgeen waargenomen wordt niet geheel veronachtzamen mag. Naar het hem voorkomt, is de tegenstand, dien men opmerkt, niet zoo zeer het gevolg van zekere bevooroordeeldheid voor de verschijning der Bisschoppen, maar veeleer daarvan, dat men heeft hooren gewagen van eene herstelling van zaken, welke lang geleden hier te Lande is te niet gegaan, en die tot een afgesloten tijdperk in onze geschiedenis behoort. Hij betreurt het, dat die opvatting niet eerder door eene mededeeling van de zijde der Regering is te keer gegaan, opdat de Natie in staat gesteld wierd, kalm en beraden een juist oordeel te vellen. Hij herinnert dat, in de zitting der Kamer van 29 nov. jl., door den Minister van Buitenlandsche Zaken te kennen gegeven is, dat de onderhandelingen met het Hof van Rome alleen geloopt hadden over de vraag, of het Concordaat van 1827 en de overeenkomst van 1841, bij de tot stand te brengen nieuwe organisatie, stilzwijgend als vervallen moesten worden aangemerkt, dan of die overeenkomsten uitdrukkelijk moesten worden afgeschaft. Met wederzijds goedvinden werd tot dit laatste besloten. De toen reeds door de zaken der R. K. Eeredienst deelde mede dat, zoo er tot eene organisatie werd overgegaan, dan deswege en te gelegener tijde mededeelingen bij de Regering werden te gemoet gezien. Sedert dat tijdstip is er niets meer bekend geworden. Nu men zoo eensklaps door de nieuwspapieren verneemt, dat hetgeen bij het Concordaat bepaald was, zoo aanmerkelijk zal worden gewijzigd, en nu men te gelijk hoort gewagen van de herstelling van wat reeds lang opgeheven was, nu wordt het ook tijd, naar hij meent, om volledige openlegging te bekomen van al hetgeen te dezer zake mogt verhandeld zijn en wat tot het genomen besluit geleid heeft. De spreker heeft ten doel, de Regering uit te lokken tot het geven van al die ophelderingen, welke zij meent nuttig en oirbaar te zijn. Hij hoopt, dat de Kamer hem het verlost verleen zal tot het rigten van eenige vragen aan de Ministers en dat de Regering zich bereid zal betoonen daarop onmiddellijk te antwoorden.

De Kamer verleent den heer van Doorn onmiddellijk het gevraagde verlost, waarop die heer hervat, dat het bedoeling is, eene zoo volkomen mogelijke mededeeling te verkrijgen van hetgeen nopens deze gewigtige zaak gedaan en tot stand gebragt is. Tot hertoe is de Kamer nog niets officieels gebleken, zoodat de ingezetenen buiten staat zijn, met volkomene bewustheid en kennis van zaken te oordeelen. Veel van hetgeen hij wenscht te weten, is zeer moeilijk in bepaalde vragen te bevatten, maar toch acht hij het noodig te kennen wat de Regering tot de beslissing ten deze heeft geteld. Hij bepaalt zich tot het verzoek, om, zoo er eenige stukken te dezer zake mogten gewisseld zijn, daarvan mededeeling te mogen bekomen. Wat hij verzoekt, is, dat de Regering, om de geprepareerde stukken te stemmen en om, zonder vooringenomenheid, te kunnen oordeelen. Daarom meent hij, dat het bovenal noodig is aan te toonen, dat hier niet kan gedacht worden aan de herstelling van iets, dat in den boezem der Natie zoo veel tegenkanting en treurige herinneringen ondervindt. Het is daarop en op de volgende vragen, dat hij gaarne heden een bepaald antwoord der Regering zou verlangen. Hij vraagt dan of het juist is, dat aan de R. K. Kerk in ons Land is gegeven eene kerkelijke organisatie door de oprigting van vijf bisdommen? Zoo ja, is dit dan het gevolg van een Concordaat met het Hof van Rome, of, met andere woorden, is daartoe van Staats wege medegewerkt? Of heeft men gedacht aan eené eigene, geheel op zich zelf staande regeling? Zoo dit laatste het geval is, zal die dan al of niet aan de voorafgaande kennisgeving der Regering onderworpen zijn? Zal niet, even als bij het reglement voor het Hervormd Kerkgenootschap, een voorafgaand onderzoek behooren plaats te hebben wat al dan niet kan goedgekeurd of toegelaten worden? Moet de mededeeling van 29 november jl. niet zoo worden opgevat, dat de Regering nog eene voorafgaande kennisgeving van Rome verwachtte? Zoo dit niet geschiedt, is er dan niet eene tekortkoming aan hetgeen

de waardigheid der Regering vordert? Hoe is dan tot stand gebragt de intrekking van het Concordaat van 1827 en van de overeenkomst van 1841? En mogten er over die intrekking eenige stukken gewisseld zijn, dan vraagt hij, dat ook die medegedeeld worden. Zoo de Regering ten eenenmale onkundig is gebleven van de wijze en het tijdstip waarop de meergemelde organisatie zou worden ingevoerd en van het voornemen om te herstellen wat vroeger heeft bestaan, bijzonder de vestiging der bisdommen, bestaat er dan bij de Regering geene reden om het gedrag te laken van den Nederlandschen Gezant te Rome? En keurt ze dan niet noodzakelijk een protest, verzoeg of andere voorziening aan hare zijde? De spreker hoopt, dat de Regering het moge goedvinden op een en ander, zoo mogelijk nog heden, te antwoorden.

De Minister van Justitie, voorloopig belast met het ministerie voor de zaken der Roomsche Katholieke Eeredienst, zegt het navolgende:

„Mijne Heeren, de Regering kon wel verwachten, dat de Staten-Generaal zouden wenschen inlichtingen te ontvangen omtrent de nieuwe organisatie der R. K. Kerk hier te Lande, en het is daarom dat zij zich heeft voorbereid om onmiddellijk aan dien wensch te kunnen voldoen. Ik heb dienvolgens de eer het volgende mede te deelen, waaruit de Kamer den loop dezer zaak volledig zal leeren kennen.

„Het komt niet ondienstig voor, in de eerste plaats, te herinneren, dat zoowel in de gewisselde stukken, als bij de openbare beraadslagingen over de begrotingen van de beide departementen der Eerediensten voor de jaren 1851, 52, 53, deze aangelegenheid ter sprake werd gebragt.

„Bij de behandeling der begroting van 1851 werd door de Regering c. a. als beginsel erkend, dat ieder kerkgenootschap de vrijheid heeft, zijn inwendig bestuur naar goedvinden te regelen; dat alle verandering in de bestaande kerkorde voortaan alleen van de Kerk kunne uitgaan, en dat zij daartoe kan besluiten buiten eenigen invloed van de Regering, die alleen zal hebben toe te zien, dat daarbij niets worde toegelaten strijdig met de Grondwet of met de rust en de veiligheid van den Staat.

„De Regering voegde hierbij, dat het met hare inzichten strookte dat ook de R. K. Kerk, even als ieder ander erkend kerkgenootschap hier te Lande, hare aangelegenheden op het kerkelijk terrein zelve regelt, altijd onder voorbehoud van het grondwettig toezigt.

„Mededeelingen in denzelfden zin zijn bij de behandeling der begrotingen van 1852 en 53 aan de Staten-Generaal gedaan en de beginselen der Regering aangaande de vrijheid, aan alle kerkgenootschappen, wat de regeling van hun inwendig bestuur betreft, toegekend, hebben geene tegenspraak ontmoet; die beginselen zijn veeleer door de Staten-Generaal gedeeld.

„Thans overgaande tot de vermelding van het verhandelde tusschen het Gouvernement en het Hof van Rome, met betrekking tot de regeling der aangelegenheden van de R. K. Kerk, zal ik de eer hebben den zakelijken inhoud der gewisselde stukken ter kennis van de Kamer te brengen.

„Bij missive van den Internuntius van den Pauselijken Stoel bij ons Hof dd. 9 december 1851, werd aan het Gouvernement te kennen gegeven, dat de Paus uit de door de Regering aan de Staten-Generaal gedane en door dezen gunstig opgenomene mededeeling ontwaard hebbende dat de organisatie der R. K. Kerk tot stand kon worden gebragt, van meening was dat het tijdstip om daartoe over te gaan was genaderd, doch dat men wenschte de inzichten der Regering te kennen over het voortdurend bestaan van het in 1827 gesloten, doch onuitgevoerd gebleven Concordaat.

„Den 24 maart 1852 werd op die mededeeling door den Minister van Buitenlandsche Zaken geantwoord, dat, volgens de beginselen der Grondwet, ieder kerkgenootschap zijne eigene organisatie kan daarstellen, behoudens zijne ondergeschiktheid aan de wetten van den Staat; dat echter, wanneer van die vrijheid gebruik wordt gemaakt, de Staat ontslagen zal zijn van de verbindtenissen, bij het Concordaat van 1827 aangegaan.

„De verdere briefwisseling heeft uitsluitend tot dit laatste punt betrekking gehad.

„De Internuntius beantwoordde den 23sten juni 1852 het dezerzijds schrijven van 24 maart, en stelde voor, het bedoelde Concordaat ter zijde te stellen, zonder het echter vervallen te verklaren.

„Den 24sten augustus opvolgend werd door den Minister van Buitenlandsche Zaken beroogd dat, bij de eventuele organisatie der R. K. Kerk, het Concordaat noodzakelijk moest vervallen; dat men zich niet geene ter zijde stelling kon vergenoegen, en dat al de aangegane verbindtenissen voor goed moesten worden vernietigd, waaromtrent eene stellige verklaring van de zijde van het Hof van Rome werd verzocht.

„Dergelijke verklaring werd den 17 september jl. door den Internuntius op uitdrukkelijken last van den Paus gegeven, waarmede dezerzijds den 16den der volgende maand genoegen werd genomen.

„Op die wijze is de zaak tot een einde gebragt.

„De Regering heeft onlangs mededeeling ontvangen van de apostolische brieven, dd. 4den, en van de allocutie van den Paus, dd. 7 maart jl.

„Uit die stukken blijkt, dat de Paus, tot de organisatie der R. K. Kerk in dit Rijk overgaande, vijf bisdommen, waaronder een aartsbisdom, heeft ingesteld, in diër voege, dat de drie tot hertoe bestaan hebbende apostolische vicariaten van 's Hertogenbosch, Breda en Roermond, drie bisdommen zullen uitmaken, de grenzen van de gewezen vicariaten behoudende, en dat de overige gedeelten van het Rijk, die tot de Hollandsche zending behoord hebben, onder twee bisdommen zullen ressorteren, namelijk de provincien van Utrecht, Gelderland, Overijssel, Drenthe, Groningen en Friesland, onder het aartsbisdom van Utrecht, en de provincien Noordholland, Zuidholland en Zeeland, onder het bisdom van Haarlem.

„Deze regeling heeft ten gevolge, dat de R. K. Kerk in ons Rijk niet meer zal bestuurd worden door den Internuntius van den Paus, als *vice-superior van de Hollandsche missie*, maar door Nederlandsche kerkvoogden, een zelfstandig bestuur uitmakende.

„Eindelijk is nog aan de Regering medegedeeld de benoeming van vier Bisschoppen. De apostolische vicaris van 's Hertogenbosch, de heer Zwijnen, is benoemd tot

aartsbisschop van Utrecht, blijvende deze kerkvoogd echter belast met het bestuur van het dioces 's Hertogenbosch, terwijl tot bisschoppen van Haarlem, Breda en Roermond zijn benoemd de heeren van Free, thans president van het R. K. seminarie te Warmond, van Huysdonk en Paredis, tot hertoe apostolische vicarissen van Breda en van Limburg.

„Ziedaar, Mijneheeren, de volledige mededeeling van al wat omtrent deze aangelegenheid bij de Regering bekend is.

„Eene omstandigheid vermeen ik er echter nog bij te moeten voegen, zij is deze: in de hiervoren medegedeelde briefwisseling tusschen onze Regering en het Hof van Rome is van onze zijde meermalen het verlangen te kennen gegeven, om voorloopige mededeeling te ontvangen van de wijze waarop en de tijd wanneer tot de kerkelijke organisatie zou worden overgegaan; had het Hof van Rome aan dit verlangen gevolg gegeven, dan zou welligt, door eene gepaste raadgeving, voorkomen zijn het minder voegzame, dat men in den nu gebezigten vorm aantreft, en waardoor bij zeer velen onzer landgenooten een ongunstige indruk is ontstaan, dien het zoo heilzaam zou zijn geweest te vermijden.

„Alvorens deze mededeeling te eindigen, zij het mij vergund te herinneren, hoewel zulks voor deze Vergadering onnoodig mag schijnen, dat het hier geldt een maatregel van *zuiver godsdienstigen aard*; dat de nieuwe regeling der R. K. Kerk onmogelijk eenig nadeel noch hinder aan andere kerkgenootschappen kan toebrengen; dat die regeling ook tot geene gevolgen in het burgerlijk leven kan leiden, en dat overigens door de Regering naauwlettend zal worden toegezien, dat ieder kerkgenootschap zich houde binnen de palen van gehoorzaamheid aan de wetten van den Staat; — wat dit laatste betreft, geef ik bij deze de plegtige verzekering, dat ik, als minister van justitie, met de meeste zorg daartoe zal bijdragen.

„Moge deze mededeeling strekken tot bevordering van eensgezindheid en van oprechte verdraagzaamheid onder alle geloofsbelijdenissen van ons Rijk.”

De heer van Doorn dankt voor de ontvangene mededeelingen. Hij gelooft, dat de zaak nu tot meerdere klaarheid is gekomen. Hij hoopt dat de ontvangen mededeelingen tot bevrediging en tot bevordering van rust bij de bevolking zullen leiden. Hij merkt echter op, dat sommige, immers vier der door hem gedane vragen, door den Minister niet zijn beantwoord. Welligt dat een der andere Ministers zich met die taak belast zal. Het is wenschelijk dat ook daarop eenig antwoord worde gegeven. Hij stelt er prijs op, dat de Regering de grondwettige bepaling handhave, om zorg te dragen, dat de Koning wake, dat alle kerkgenootschappen zich houden binnen de palen van gehoorzaamheid aan de wetten van den Staat. Hoe veel vertrouwen hij ook stelt in de verklaringen door den Minister deswege gegeven, meent hij te moeten vragen, of de Regering, wanneer zij geene kennis neemt van de eerste inrigting, dan volkomen gerust kan zijn, ten aanzien van hetgeen daarbij is vastgesteld voor de toekomst? Hij herinnert dat, toen er sprake was van de vestiging der kerkorde voor de Hervormde Eeredienst, de Regering toen bepaald heeft onderzocht, wat daarbij werd voorgeschreven, en zij toen bepaalde uitsluitingen heeft gemaakt en aan de goedkeuring van sommige punten uitdrukkelijke reserves heeft verbonden. Nu komt het hem voor, dat, als men van grenzen en jurisdictie der Katholieke gemeente gewaagt, men dan wel zal mogen vragen, of er te dien aanzien niet dezelfde weg moet worden bewandeld, als toen er sprake was van de Hervormde Kerk?

De Minister van Buitenlandsche Zaken is gaarne bereid de onvolledigheid te herstellen, die men in de beantwoording van de gedane vragen heeft gemeend op te merken. Hij breidt die beantwoording zelfs uit en past haar al dadelijk op de eerste vraag toe, betreffende de gewisselde stukken. Uit de inzage diër stukken zal niets meer blijken dan hetgeen men reeds weet en heden medegedeeld is. Hij maakt echter volstrekt geene zwaarigheid, die stukken over te leggen, maar hij merkt op, dat zij onderhandelingen betreffen, welke tusschen twee gouvernementen gevoerd zijn, waarvan de openbaarmaking niet dan met wederzijdsch goedvinden kan plaats hebben. De mededeeling dient zich alzoo tot de nederlegging ter griffie te bepalen en geschiedt derhalve niet, om die stukken door middel van de drukpers bekend te maken. Het is onder dat voorbehoud, dat hij geen bezwaar vindt in de mededeeling der bescheiden. — Wat aangaat de vraag, of er eenige voorafgaande officiële mededeeling van den kant van het Hof van Rome heeft plaats gehad, en zoo neen, of de waardigheid der Regering dan niet is aangerand, meent hij eene ontkennende beantwoording te moeten geven. Dezerzijds is bij elke gelegenheid er hooge prijs op gesteld op eene voorafgaande mededeeling. Van de andere zijde heeft men deswege het stilzwijgen in acht genomen. Men dacht alzoo dat er geen bezwaar tegen het verzoek bestond. Nu men aan het verlangen niet heeft voldaan, schijnt dit bezwaar wel te hebben bestaan. Maar het eenige gevolg, dat dit kan opleveren, kan alleen dit zijn, dat men zich daarover gevoelig betoont en dit kenbaar maakt. En wat het gedrag van den Nederlandschen Gezant te Rome aangaat, er bestaat volstrekt geene reden om dat gedrag te laken. Integendeel met genoegen kan hij verklaren, dat die Gezant zich buiten deze geheele zaak heeft gehouden. Alle onderhandelingen zijn hier tusschen zijnen ambtsvoorganger en den Pauselijken internuntius gevoerd. Er bestaat alzoo geen grond hoegenaamd, om het gedrag van den Gezant in het allerminste te laken.

De Minister van Financien, belast met de zaken der Hervormde Eeredienst, acht zich verplicht te antwoorden op de gedane vraag, waarom bij de regeling der R. K. Kerk niet dezelfde weg als ten aanzien der Hervormde Kerk bewandeld is? Reeds vroeger heeft hij opgemerkt, dat de beide zaken niet op gelijke lijn kunnen geplaatst worden. Het is bekend, dat de reserves onder welke het reglement voor het Hervormd Kerkgenootschap is goedgekeurd, niet onder zijn ministerie gemaakt zijn. Hij zal de handelwijze van zijnen ambtsvoorganger noch verdedigen noch bestrijden. Maar hij zal alleen doen opmerken, dat de elf reserves, die er gemaakt zijn, het noodwendig gevolg zijn van den weg, die gevolgd is bij de herziening van het reglement voor de Hervormde Kerk. In plaats van eene constituant te benoemen, heeft men het reglement van 1816 in het oog gehouden. Men heeft zich dus geheel in den kring

van het oude reglement bewogen. Hier is het echter een geheel andere staat van zaken. Zoo men nu op het groot verschil opmerkzaam maakt, dan valt er op te antwoorden, dat de beide zaken volstrekt niet waren gelijk te stellen.

De heer *Gevers van Endegeest* vangt aan met op te merken, dat men het weinige, wat men van den kant van het Ministerie gehoord heeft, reeds gedacht had te vernemen. Het komt eigenlijk daarop neder, dat door de Regering na den 29 november jl. niets is gedaan. De geheele houding der Regering, het stilzweigen in het officiële dagblad, toont aan, dat van hare zijde schier niets gedaan werd. Uit de mededeelingen van 29 november jl. was gebleken, dat, met wederzijdsch goedvinden, het vroeger gesloten Concordaat geheel was te niet gedaan en alle verbindtenissen, daaruit voortvloeiende, als vervallen werden beschouwd. Door de Regering werd alzoo er gaaf in toegestemd, dat met het Concordaat ook wegvielen sommige salutare bepalingen, die daarin waren vervat. De spreker geeft zijne bevreemding te kennen, dat de Regering niet voorzien heeft den indruk, die deze invoering der bisdommen en die regeling der R. K. Kerk op het grootste deel der bevolking zou maken. De Regering heeft alzoo, zijns inziens, miskend het Protestantsch element, hetwelk in ons Land bestaat, en niet in het oog gehouden den aard der banden, die tusschen de Protestantsche bevolking en het Stadhuis van Oranje zoo innig bestaan. Door de Regering is niet bevredigd de sensatie, de scheuring, de kloof, die, naar het te vreezen is, zoo ligt mogelijk zijn, zoo ligt kunnen ontstaan. De Regering heeft alzoo eene dwaling begaan. Zij heeft in dat opzigt niet aan hare roeping beantwoord. Vraagt hij zich af, wat de Regering had kunnen doen, dan herinnerde hij zich, dat het 5de additionele artikel der Grondwet eenige wetten voorschrijft, die binnen zekeren tijd moeten worden vastgesteld. Ten gevolge van *force majeure* en andere oorzaken, is aan dat grondwettig bezwaar nog niet voldaan. Dezelfde wapenen, die men bezigt om dat te verdedigen, konden ook worden ingebracht tot behoud van het *status quo*, ten aanzien van het Concordaat. Men had wellicht den schok kunnen voorkomen, dien eene zoo onverwachte en plotselinge invoering noodwendig moest te weeg brengen. Men had kunnen beproeven om de invoering der nieuwe organisatie uit te stellen en te verschuiven. Ook in 1840 ontstond het denkbeeld, om het Concordaat in werking te brengen, en desniettemin besloot men de zaak voorloopig te laten rusten. Ook nu had men kunnen trachten den regenvoerders staat van zaken eenigen tijd te behouden. Men had wellicht kunnen aandringen op eene regeling der zaken in eenen meer gematigden zin. Mogelijk had men, even als bij het Concordaat, de vestiging kunnen verkrijgen niet van 5, maar van slechts 2 bisdommen. Wellicht had men kunnen verkrijgen, dat de Aartsbisschop niet te Utrecht ware gevestigd, waardoor toch treurige herinneringen moesten opgewekt worden. Wel is waar, heden heeft men gehoord, dat de Aartsbisschop niet te Utrecht, maar te 's Hertogenbosch zal wonen, doch wat heden niet is, kan morgen gebeuren. Het blijft als een dreigend zwaard hangen. Men had in één woord kunnen beproeven, dat niet eene regeling werd herboren, wier kortstondig bestaan in vroegere tijden zulke droevige herinneringen heeft achtergelaten. Men had in allen gevallen den schok zoo veel mogelijk moeten lenigen en voorkomen. Kon men dit niet, dan had men de regeling voor het minst niet het eerst uit vreemde dagbladen moeten vernemen; dan had de Regering den loop der gebeurtenissen omstandig aan het Volk moeten kenbaar en alle inlichtingen openbaar maken. Het Nederlandsche Volk had er regt op, op zoodanige wijze te worden ingelicht en niet van ter zijde en uit den vreemde zoodanige berichten te moeten vernemen. Wat heeft de Regering gedaan, om tot een goed einde te komen? Wat heeft onze Gezant te Rome gedaan? Niets, alles is buiten hem omgegaan. Zoodanige wijze van handelen zou tot de vraag kunnen aanleiding geven, wat we dan met een gezant te Rome te doen hebben? Het komt den spreker ongelooflijk voor, dat men geene betere resultaten had kunnen verkrijgen, zoo men den Internuntius de ernstige gevolgen eener zoo plotselinge regeling had voorgehouden. Is het algemeen belang, is het ware belang ook der R. Katholiken zelve, wel genoegzaam in het oog gehouden? Hij kan het zich niet voorstellen, dat, zoo de Regering iets gedaan had, men dan niets meer zou hebben kunnen verkrijgen. Heeft de Regering dan niets van dat alles beproefd? Dan heeft zij ook 's Lands welzijn niet begrepen en niet genoegzaam behartigd; dan is de Regering niet genoegzaam verantwoord. Dan had de Regering in allen gevallen ook vroeger moeten bewijzen, dat alles buiten haar toedoen en buiten hare schuld was geschied. — De spreker herinnert al verder, dat de Minister, die de tractaten met Rusland en Frankrijk sloot, waarvan de laatste met algemeene stemmen werd verworpen, nog is aangebleven tot in oktober 1852, en wel met het bepaalde doel, gelijk gebleken is, om deze zaak te regelen en af te doen vóór dat hij aftrad. De Regering kon daarvan niet onkundig gebleven zijn. Heeft het Ministerie dan niet homogeen gehandeld? Heeft men den Minister van Buitenlandsche Zaken dan alleen laten handelen in de gewigtigste omstandigheden van den laatsten tijd? Is dit gebeurd, dan heeft de Regering zeer onvoorzigtig gehandeld. Gaarne brengt hij alle hulde aan de eerlijkheid en goede trouw van den afgetreden Minister, doch hij moest op zijn standpunt eenzijdig oordeelen. Heeft de Regering de behandeling van dit gewigtig vraagstuk aan den Minister alleen overgelaten, dan is de Regering nalatig geweest, dan heeft zij niet gehandeld in eenen constitutionelen zin; dan is zij niet te werk gegaan overeenkomstig den plicht eener Regering, die homogeen moet zijn en handelen. Dan is de aard van den grondwettigen regeringsvorm geheel miskend. Indien zoodanige gewichtige maatregel onder eene vorige Regering door een enkel Minister ware behandeld, ja zelfs, zoo die onder een vroeger Ministerie tot stand gekomen ware, een algemeen afkeurend oordeel ware over hetzelfde uitgesproken. Nu de regeling daar is, die wellicht verdedigbaar is, mag hij niet ontveinzen, dat de wijze, waarop die regeling werd afgekondigd, voor het grootste gedeelte der bevolking hard en kwetsend te achten was. Nu vraagt hij of er tegen de bedoelde uitdrukkingen niet geprotesteerd is? Openlijk had men moeten protesteren voor een Land, waarvan het grootste deel der bevolking uit Protestanten bestaat; waar de gezant te Rome afge-

vaardigd is door een Protestantschen Vorst, wiens Koninkrijk men in de openbaar gemaakte stukken zelfs niet eens noemt. Hij hoopt, dat de waardigheid van het Nederlandsche Volk alsnog door een openlijk protest zal worden gehandhaafd. Over het regt heeft de spreker niet gemeend te moeten spreken. Geschriften van eenen geachten hoogleeraar, nog heden morgen gelezen, toonen aan, dat de zaak voor verschillende beschouwingen vatbaar was. Toegegeven echter, dat de Pauselijke Stoel, met de Grondwet in de hand, het regt had, die regeling hier te Lande in te voeren, dan vraagt de spreker nog, of men, met de hand op het geweten, kan antwoorden, dat men iets gedaan heeft tot bevrediging van het gevoel van het Nederlandsche Volk? Hij kan daarop geen geruststellend antwoord geven. Hij vreest, dat door deze zaak veel kwaads is gesticht. Hij besluit met de bede dat de Voorzienigheid de harten tot vrede, verdraagszaamheid en liefde stemme; dat men, ondanks al het voorgevallene, in Nederland moge voortgaan, elkander de broederhand te geven; dat men niet uit het oog verlieze, dat alle zonen zijn van hetzelfde Vaderland, kinderen van denzelfden geboortegrond, dienaren van denzelfden Heer! Hij hoopt dan ook, dat de ontstane kloof spoedig geheel moge worden gesloten.

De heer *van Hall* zal noch eene goed- noch eene afkeuring uitspreken, zoo lang hij geene inzage van de stukken genomen heeft. Hij dankt den Minister van Buitenlandsche Zaken voor de gegeven inlichtingen, en hij vindt ook daarom nadere raadpleging noodig, omdat hij een klein verschil meent te ontwaren tusschen hetgeen de Minister van de R. K. Eeredienst heden en hetgeen de Minister van Buitenlandsche Zaken den 29 november gezegd heeft, namelijk de uitdrukkelijke opheffing van het Concordaat. Hij berust overigens in het depot der stukken ter griffie, ofschoon hij het motief, om geene meerdere publiciteit te geven, niet kan beamen, en daarin zelfs een gevaarlijk precedent ziet. Onze Regering geeft aan de Vertegenwoordiging mededeeling van eene afgedane zaak, en behoeft de publiciteit daarvan niet afhankelijk te maken van de toestemming der andere partij. Hij beveelt die consideratie aan de Regering aan, maar, in allen gevalle, kan hij geen oordeel over de zaak uitbrengen, zoo lang hij de stukken niet heeft ingezien. Hij zal zich verder onthouden om in uitweidingen te treden. Zijne beschouwingen over het regt van elke gezindheid om haar kerkgenootschap in zich zelf te organiseren is bekend; maar hij wenschte nog eene vraag te doen. De Minister van de R. K. Eeredienst heeft gezegd dat de Bisschoppen benoemd zijn; hij wenschte te vragen of de Bisschoppen door den Paus benoemd zijn.

De Minister van de R. K. Eeredienst antwoordt toestemmend, gelijk blijkt uit de mededeeling van den Internuntius.

De heer *Groen van Prinsterer* vereenigt zich met al hetgeen door den heer *Gevers* is aangevoerd, maar deelt ook de opinie van den heer *van Hall*, dat men op dit oogenblik de zaak niet verder kan behandelen, alvorens inzage der stukken te hebben genomen. Hij dankt den heer *van Doorn* voor zijne interpellatie, want de Natie heeft regt dat zulke onderwerpen door de Vertegenwoordiging met aandacht en nauwgezetheid worden behandeld. Hij dankt de heeren Ministers voor hunne gegeven inlichtingen, en zeer bepaaldelijk den Minister van Buitenlandsche Zaken voor zijne gedane belofte tot mededeeling van de gewisselde stukken. Maar op dit oogenblik acht hij zich geheel onbevoegd om verder in deze zaak te treden, omdat zijn oordeel zal afhangen van de lezing en overweging dier stukken, en eerst daarna zal men regt kunnen beoordeelen wat de eigenlijke stand der zaak is. Voorloopig moet hij zeggen dat er eene misvatting schijnt te bestaan. De Minister van de R. K. Eeredienst heeft herinnerd dat de Grondwet geen regt geeft om zich in sacra te mengen; maar over dat beginsel, reeds vóór 1848 erkend, is hier eigenlijk geen sprake. Als het de vraag is: of de organisatie met de eigenaardigheid der R. K. Kerk overeenkomt, of er bisschoppen zullen benoemd worden, of er titels zullen worden verleend, of in de R. K. kerken zal plaats hebben wat met de eigenaardigheid van dat kerkgenootschap overeenkomt, — dan zal daarover in het geheele Land weinig of geen verschil bestaan. Dit is ook de zin van alle adressen, daarover kan geen twijfel heerschen. Maar als dergelijke organisatie, uit den aard der zaak, in aanraking komt met den Staat, als zij werkt naar buiten, dan wordt zij eene gemengde zaak, en dan kan er geene eenzijdige beslissing worden genomen, maar dan is er verstandhouding, overleg noodig. En nu meent de spreker dat in deze het gemeen overleg met de Vertegenwoordiging geheel ter zijde is gelaten. De vraag is dus niet of er regt bestond tot organisatie, maar of er overleg noodig was. Er zijn nog meer punten die de spreker uit de stukken zal moeten opmaken. Het blijkt b. v. dat het Hof van Rome in gebreke is gebleven eene voorafgaande mededeeling van de tot stand gebrachte organisatie te doen, maar het Hof van Rome zal kunnen antwoorden: „Ik heb gedaan wat gij mij toegestaan hebt; gij hebt mij gezegd ik was geheel vrij!” Deze en vele andere moeilijke, zeer teedere punten zullen eerst dan volledig kunnen worden opgehelderd, als men kennis zal genomen hebben van de stukken; de Natie heeft regt dat deze zaak niet met overhaasting worde behandeld, opdat men ernstig overwege wat geschied is, en wat wellicht zou kunnen geschieden om de moeilijkheden en, hij mag misschien zeggen, de gevaren die reeds ontstaan zijn, te keer te gaan.

De Minister van Buitenlandsche Zaken moet herhalen dat men in de over te leggen stukken niets anders zal vinden dan hetgeen bereids is bekend gemaakt, maar hij mag de reden van den heer *Gevers* niet onbeantwoord laten. Die spreker heeft gevraagd wat de Regering gedaan heeft en heeft daaraan vastgeknoopt eenige eigene beschouwingen van hetgeen zij naar de meening van dien spreker had moeten doen. Wanneer die spreker een meer juist standpunt had gekozen, dan had hij zijne geheele rede achterwege kunnen laten. Als die spreker toch vroeg: Wat heeft de Regering gedaan om de organisatie voor te komen en hij antwoordde daarop dan *niets*, dan is in dat antwoord reeds de regtvaardiging der Regering opgesloten, want de Regering bezat het regt niet iets te doen. De onderhandelingen hebben dan ook alleen geloopt over de vraag, of het Concordaat stilzweigend of uitdrukkelijk zou worden opgeheven; dat was het punt van aanraking met de Regering.

Niettemin zal de Minister nu nog kortelijk nagaan,

wat, in de schatting van dien spreker, de Regering had moeten doen.

1°, vroeg hij, kon niet het *status quo* van het Concordaat gehandhaafd zijn gebleven? Die uitdrukking is reeds op zichzelf oneigenaardig. Het *status quo* was de afwezigheid van het Concordaat; dat Concordaat was niet in uitvoering en Zijne Exc. heeft reden om te vragen of niet de volle uitvoering van het Concordaat van 1827 bij vele Protestanten meerder bezwaar of meerderen aanstoot zou hebben gegeven?

2°, wenschte die spreker eene regeling in meer gematigden zin. Maar de Regering is geheel buiten de regeling gebleven en kan op haar standpunt ook niets anders doen.

3°, waarom is onze Gezant te Rome in deze zaak niet gebezigd? Omdat de onderhandelingen hier gevoerd zijn; en vraagt die spreker dan, wat doet men dan met een gezant te Rome? dan kan Z. Exc. op zijne beurt vragen, wat doet men met een minister van buitenlandsche zaken hier in den Haag?

4°, de Regering zou het welzijn des Lands niet hebben betracht. Dit is eene zware, doch voorbarige beschuldiging, die Z. Exc. zich vleit, dat de spreker zelf later zal inzien, dat hij daarin te ver is gegaan. De Regering, zeide hij, is nu niet verantwoord, maar wel, in den zin van dien spreker, als zij de organisatie had weten terug te houden of te keeren. Maar dat kon, dat mogt de Regering niet, volgens de bepalingen der Grondwet.

5°, de spreker wil een krachtig protest en daardoor de waardigheid handhaven. Z. Exc. moet vragen van wie? en tegen wat? Hij zeide een protest van het Nederlandsche Volk, maar hij vergeet, dat hij had willen zeggen van een gedeelte van het Volk. Tegen wat? tegen eene redevoering, uitgesproken in Rome, houdende kennisgeving van de organisatie. Maar die redevoering was niet aan de Nederlandsche Regering gericht, en kon dus harerzijds ook geene aanleiding geven tot een protest, hetgeen alleen het geval had kunnen zijn, indien daarin uitdrukkingen voorkwamen, gericht tegen de Regering of tegen het Volk, hetgeen niet het geval is.

De heer *Meijman* merkt op, dat uit de gedane mededeelingen blijkt, dat de Regering zich bepaald heeft tot het grondwettig terrein, het regt namelijk der onderscheidene kerkgenootschappen tot regeling hunner inwendige organisatie, mits blijvende binnen de palen der gehoorzaamheid aan de wetten van den Staat. Spreker heeft de verklaring dienaangaande met het uiterste genoegen vernomen, en hij wil nu niet vragen of de organisatie niet op eene andere wijze had kunnen worden tot stand gebracht en of niet de Gezant te Rome had kunnen of moeten zorgen dat de Regering ten deze behoorlijk ware ingelicht, maar hij wenschte alleen bij deze gelegenheid de aandacht te vestigen op art. 165 der Grondwet. Het bepaalt dat aan alle kerkgenootschappen in het Rijk gelijke bescherming wordt verleend, en de heer *van Doorn* heeft er reeds op gewezen dat dit artikel bij de organisatie van het R. K. kerkgenootschap in den ruimsten zin is opgevat, doch bij die der Hervormde Eeredienst niet. In de zitting van 27 november 11. bij de behandeling van het 6de hoofdstuk der begroting heeft spreker op die omstandigheid reeds gewezen, met het oog op de organisatie van de Hervormde Kerk die eenigen tijd te voren heette te zijn goedgekeurd, en hij wees er destijds tevens op, dat de toestand waarin die zaak verkeerde niet kon blijven voortduren. Minister voor de Hervormde Eeredienst toen gezegd en nu? Men heeft er op gewezen dat er verschil bestond, omdat het reglement voor de Hervormde Kerk van 1816 de voorwaarde stelde, dat er nooit eene organisatie kon worden tot stand gebracht, dan met goedvinden van het Gouvernement. Het onderscheid is juist, maar de gevolgtrekking niet; want deze was, dat men reserves moest maken. Men heeft nu wel gezegd dat die reserves zouden worden ingetrokken, maar tot dusver is dit niet geschied en daarop blijft hij aandringen. De Regering zelve keurt dus die reserves niet goed, maar waarom blijven ze dan nog bestaan; waarom geeft zij niet aan het Hervormde kerkgenootschap de volledige bevoegdheid om zich te organiseren zoo als zij verkiest, behoudens de ondergeschiktheid aan de wetten van den Staat? Het Hervormde kerkgenootschap heeft zeer zeker toch ook regt om zich op de toepassing van art. 165 der Grondwet te beroepen, en spreker hoopt alsnog de toezegging van de intrekking der reserves te bekomen.

De heer *Gevers van Endegeest* merkt nog op, dat hij zich niet onvoorwaardelijk tegen de regeling van het Katholieke kerkgenootschap verklaard heeft, maar alleen dat hij uitstel raadzaam had gekeurd en dat in de wijze der regeling misschien verandering ware te brengen geweest; 2°, als het *status quo* van het Concordaat was, dat er geen Concordaat bestond, waarom er dan een quaestie van gemaakt, hoe het uit de wereld zou worden gemaakt; 3°, juist omdat de Regering verklaard heeft dat uit de over te leggen stukken niets nieuws zou blijken, heeft zij een anderen weg gevolgd dan de heeren *van Hall* en *Groen*, die hun oordeel van de stukken hebben afhankelijk gemaakt.

De Minister van Buitenlandsche Zaken zegt nog, dat het Concordaat, dat het in 1827 gesloten, in de uitvoering is verdraagd door de Belgische omwenteling; dat daarna in 1841 is overeengekomen om hetzelfde *provisioneel* niet uit te voeren; dat is de conventie van 1831 en kan men nu het behoud van dat *status quo* tegenwerpen aan zijne R. K. landgenooten, om hun te bevredigen, wanneer zij op de eindregeling hunner inwendige kerkordening aandringen. Z. Exc. gelooft dit niet.

De heer *Groen van Prinsterer* zegt nog dat hij niet zoo zeer zijn oordeel thans wenschte op te schorten, alleen om hetgeen uit de stukken die medegedeeld zullen worden blijken zal, maar ook, om den aard, het gewicht en de moeilijkheid van geheel de zaak, ook uit hoofde van het grondwettig standpunt. De Regering toch zegt en daarop komt de geheele verdediging neder, „wij hebben niets gedaan; wij meenden niets te hebben mogen doen. Maar velen in den Lande meenen juist dat die opvatting niet overeenkomt met den zin en den geest ook van ons tegenwoordig Grondwet.

Niemand meer het woord vragende, worden deze besprekingen gesloten, en gaat de vergadering uiteen.